

L'eclosió del 'boom' turístic a Roses

Una mostra recorda l'arribada massiva d'estiuejants durant les dècades dels 60 i el 70

L'eclosió del 'boom' turístic a Roses

Construcció de nous hotels, l'arribada de la televisió, l'eclosió de l'oci nocturn, els "souvenirs" de toreros i sevillanes.... Entre 1960 i 1970, Roses va passar de ser un poblet de pescadors a convertir-se en un dels principals punts turístics de la Costa Brava. Una mostra recorda ara com va ser aquella època de "boom turístic" a partir de la trajectòria de l'Anna Marés, l'"Anita", propietària d'un dels establiments més emblemàtics de la ciutat.

LAURA FANALS ROSES

Cun record del "boom" turístic de 1960 i 1970. Una imatge dels "souvenirs" que s'emportaven els turistes que visitaven Roses durant les dècades dels 60 i els 70. Quaderns d'estiu de l'època, que també es poden veure a l'exposició. Una dona, observant les fotografies que estan exposades a Ca l'Anita.

ap de Creus, El Bullí, la Ciutadella... Roses és avui un dels punts turístics més consolidats de la Costa Brava, però no ha estat sempre així. Al llarg dels anys 20 i 30, era un poblet de pescadors que vivia de cares al mar i gaudia d'un entorn natural privilegiat. De fet, el municipi només rebia alguns estiuejants de Barcelona que venien a passar uns dies amb les seves famílies. El turisme de masses no va arribar fins la dècada dels 60, quan la popularització de la denominació "Costa Brava" va començar a atraure un nombre cada cop més gran de turistes. Per tal de recordar aquell "boom" d'entre 1960 i 1970, l'Estanc de la Punta de Roses acull la mostra En temps de l'Anita. Roses i el boom turístic, 60's i 70's, que mostra el paral·lisme entre l'eclosió del turisme i la trajectòria d'Anna Marés, l'"Anita", i la seva activitat comercial. Marés va ser la propietària de l'estanc de "La Punta", molt popular a la població.

Filla d'un pescador, Anita va créixer durant la Segona República. Després de la Guerra Civil, va començar a introduir-se en el món del comerç al detall, primer de cares a un públic essencialment femení -l'any 1959 venia bijuteria fina- i, més endavant, roba (1962).

Aquella temporada va coincidir amb l'esclat del boom turístic a Roses, que va donar pas a la transformació social i urbana més important de la població en els darrers segles. Per això, Anita va decidir reenfocar el seu negoci i l'any 1963 va abandonar casa seva, on fins llavors havia venut els seus productes, i va obrir botiga al número 1 de la plaça Sant Pere. Una dècada més tard, l'establiment es convertiria en l'estanc número 2 de Roses, més conegut com a estanc "de la Punta" o, simplement, "Ca l'Anita". De seguida es va convertir en un dels negocis més coneguts de la vila, tant a nivell local com per als turistes.

La nova mostra, inaugurada divendres passat en aquest mateix espai, compta amb una sèrie d'imatges, objectes i documents relatius al negoci de l'estanc, que permeten fer un viatge al passat i recordar des de l'arribada dels primers banyistes fins a l'esclat definitiu del turisme, que va suposar un gran canvi respecte el poblet de pescadors que Roses havia estat fins llavors. I és que, entre 1959 i 1960, els empresaris i autoritats rosinques es van adonar que la vila no podia acollir el gran volum de turistes que volia passar-hi l'estiu, i es van preocupar perquè tenien por de perdre la "cursa" turística respecte a les poblacions veïnes. Per això, l'any 1961 es va

presentar el Pla General Urbanístic, que va permetre la construcció de nous establiments i va dotar el poble d'una nova fisonomia.

En aquest sentit, l'exposició també recorda els intents que es van fer per a protegir el medi ambient, les campanyes que es van fer per a captar visitants, quina era l'oferta turística que hi havia en aquell moment i quins nous negocis es van anar obrint. Un dels sectors que va experimentar més canvis va ser el de l'oci nocturn, ja que molts dels turistes que venien eren joves i buscaven bars, pubs, sales de festa i discoteques. Alguns d'aquells nous locals tenien noms "exòtics" per a l'època, com ara Lord's, Granny's i Astragale. Al contrari d'ara, aquells locals no oferien només música enllaunada, sinó que eren molt habituals les actuacions en directe, tant de grups de rock com de folklòriques. Va ser, però, un fenomen efímer: de la quinzena de locals nocturns que hi havia oberts a Roses mitjans dels anys 70, ara ja no en queda cap en funcionament.

Un altre dels aspectes més curiosos de la mostra són els souvenirs que s'emportaven els turistes, que en la majoria de casos no estaven gens relacionats amb el territori: es venien tota mena de fotos, postals i objectes relacionats amb toros, toreros i sevillanes, ja que en ple franquisme aquesta era la imatge exterior que es projectava a qui ens visitava.

Finalment, la mostra també compta amb un audiovisual dedicat a l'expansió de la televisió i el vídeo durant aquelles dècades.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2014/07/15/leclasio-del-boom-turistic-roses/678716.html?utm_source=rss